pñt: alienare poterunt ad instar tutoꝝ. C. de admi. tu. lex q̃ tutores. Jo. an.

Et si capitulum. Sede vacante capitulum succedit epo in ptate instituendi: sed nõ in ptate cõferendi bñficia. h. d. fm Jo. de fantu. Et primo ip̃ probat similitudinẽ. Scõo decidit casum dubium ibi: presentatos. qõ dubium fortificat ibi: lz. Jo.

a Capitulum. emanauit ad declarationem eorum que no. ē. de ma. ⁊ obe. bis q̃: ⁊. c. cum olim.

b Episcopi. solius qõ dic vt j. ne se. vacan. c. vno.

c Non possit. ut. ē. ne se. va. c. illa. Sed obijcies si põt confirmare qõ est plus: quare non conferre. So. ẽ falsum q̃ confirmare sit plus: q̃ qui confirmat nõ dõat: ō fide istru. iter. sed qui confert donat. ē. eo. li. de offi. vicarij. c. vlt.

d Presentatos. quid de electis per clericos ad quos electio spectat: dic idẽ: sed de illis erat expressum in predic. decre. cum olim. de ma. ⁊ obe. iõ de pñtatis hic dirit. ⁊ poterat de presentatis dubitari: quasi pñtatio in niteretur gfe: ⁊ non iuri cõi vt sic ptãs huius gfe vacãte sede in capitulum non transiret.

e Idonei. intelligitur si nõ sit appositum de elec. cãm que.

f Episcopum. solũ: ea. n. que sunt iurisditiõis transeunt in capitulum vacante sede: ut in iuribus superiꝰ allegatis: ad idẽ de her. ad abolẽdam: qõ verũ intelligas. nisi interdictum eis esset a papa: ut. ē. c. li. de ma. et obe. c. vno.

Sic. Non diuiditur q̃ breue. Jo.

g Quem. qõ in decret. ē. de eta. ⁊ quali. preterea. de dispensatione olim fieri poterat: ẽ hic hodie ius cõe: qõ verum intelligo in hoc suo casu. s. cum presentatur qs ad rectoriam ecclesie parochialis per pfonũ dic aũt vt diri. ē. de preben. si pro clericis pauperibus.

h Statutum. ē. de elec. licet canon.

Quia. Hec est famosa decretalis ⁊ copiosa ⁊ subtiliter glo. per Inno. Ab. hic summabat qõ executor dat sub forma q̃ cõferat tali quaz durerit acceptãdaz ante acceptationem nihil facere põt. h. d. sed dicit Jo. an. q̃ istud nõ videt bene dictum. sed dicit q̃ intellexit illõ nihil quod afficiat. ⁊ sic dz intelligi glo. in. §. subiũctum. j. que ĩcipit nota q̃ qñ. Jo.

i Quia. Cõtra hunc casum stillus curie clausulã adinuenit qua statuit terminum acceptandi: ĩhibens ĩfra illum collationem fieri cum decreto qõ dic ut ĩ cle. eo. ti. cum ei quem. ij. rñ.

k Et ĩfra. sub hoc ĩfra ĩtelligas factum. s. q̃ inno. dedit gfam draconi super p̃ma prebenda vel dignitate sine cura: que vacaret in ecclesia carnoteñ. quam duceret acceptandam: dato sibi priore quodam in executorem: ⁊ in lfis suis erat ō cretum. por ille accessit ad ecclesiã carnoteñ. que tũc vacabat: ⁊ ibi in capitulo in quo erat subdecanus: gfam publicauit: ⁊ cõtulit ibidẽ illi. d. dignitatẽ sine cura vel pbendã q̃ ibi primo vacaret quã duceret acceptãdã: ĩhibens ne qs veniret ꝗ suã collationẽ: ⁊ pnũciãs irritũ secus fcm. Post hec ppositus normãdie ĩ vltramarinis partib̃ decessit prius electo ⁊ cõfirmato subdecano ipsi ecclesie carnotẽsis in epm carnotẽsez. ppositura aũt illa erat dignitas sine cura in ecclesia carnoteñ. g. scl Eustachij cardinalis ĩ partib̃ illis legat̃ supplicauit epo ut dignitatẽ illã ꝗferret andree nepoti vñi pape: eps ille cõmisit illi cardinali ut conferret: qõ fcm ẽ: prior aũt ille executor draconis audiẽs dignitatẽ illã vacasse: cõmisit cuidã archipsbytero: q̃ illũ draconẽ q̃ ipam dignitatẽ acceptauit: deberet ō ipa iuestir: qõ factũ ẽ: mõ iter. d. ⁊. a. super hac dignitate qõne suborta: partes fuerũt corã papa: ⁊ primo allegauit. a. ut seqtur: hec patẽt indecisa er his que sequẽtur ĩfra. Et diuide ĩ. vi. partes. In p̃ma q̃ durat vsqz ibi vicebãt aũt. ponit. a. petitio. In scõa q̃ durat vsqz ibi ex parte. d. ponitur defensio. In tertia que durat vsqz ibi: sed extitit ponuntur replicatiões. a. In q̃rta que durat vsqz ibi econuerso: ponuntur duplicationes draconis In quinta q̃ durat vsqz ad. §. nos itaqz: ponunt triplicationes. a. In sexta pro. a. snia fertur.

l Predcã. ĩdecisa: sic. j. de re. ec. ñ ali. du dũ.

m Vacabat. notabat factũ partis alteriꝰ: q̃si diceret illi. d. fuit collata pbenda p executorem suũ añquã vacaret: sed mihi vacãs collata fuit.

n Potuit. s. p epm: seu eiꝰ auctoritate: ut. ē. diri: iterduz ẽt solus eps talia cõfert iterdũ cũ capitulo fm diuersas consuetudines: q̃ dic ut no. de elec. cũ ecclia vultera na. j. ne se. vac. c. vno ⁊ bene dixit q̃ poterat: qa als collatio nõ valuisset q̃ p nõ dato habet: qõ ab illo dat ⁊ ẽ. de iurepatro. qõ aũt. ibi de hoc.

o Priorem. q̃ fuerat executor draconis: ut diri. ē.

p Posset. no. q̃ aliq̃ pcesserat. sz nõ talis q̃ ipedire posset. ⁊ erat rõ: q̃ fuerat facta ante acceptationẽ: ut patet. j. vñ cu. subiunctum.

q Premisse. indecise impetrate p illud. d. ad porez executorez suum.

r Publicate. vndep hoc videbatur dignitas affecta: ut. j. e. si capso: sed nõ est vex hoc casu: ut ibi dicam.

s Esset. sic. ē. de resc. cãte. ⁊ lz hoc si ignoret: ñ tñ ignorabat collatio nẽ p porẽ scãm añ vacationẽ ⁊ acceptationẽ nõ valere: ⁊ tõ allegatiões ignorãtie pax prosunt.

t Sine cura. ⁊ si hoc ñ fuisset adiectum de tali ĩtelligẽdũ erat ut. ē. c. li. ō pbẽ. cũ ĩ illis prio rñ.

u Videbat. male ĩtelligentib̃. subtiliter aũt ĩtuentib̃ hoc non videbat. ē. de transla. inter corporalia. §. i.

r Allegabat. pro parte ipsius. d. ad corroborandam exceptionẽ: vel defensionem suam.

y Non possit. ut. j. de priui. volentes. talia tñ priuilegia nõ extendũtur al snias ordinarioꝝ: nisi in casibus. ut. j. eo. ti. ne aliqui.

z Similiter. parum valet hec similitudo: q̃ alia rõ reformat pactum: ut patet. j. §. ex parte.

ꝫ Tẽpus. qõ ẽ duoꝝ mẽsiũ a tpe publicationis. postea ꝗo non valebit ignorãtiã allegare. ut ĩ auẽ. ut facte no. cõsti. circa pñ. ⁊. ē. ne clerici. ul'mona. sup specu. ⁊ hic adde qõ dixi in fi. sup data in vlti. glo. Jo. an.

ꝯ Priuilegijs. hec allegatio ĩtelligit fm rñsiones aduerse partis. j. e. §. ex parte. ⁊ poterat eẽ rõ: q̃ ꝯstõnes sunt penales. ⁊ sic ex se odiose: priuilegia gratiosa. ⁊ sic fauorabilia: ad hoc. j. de re iudi. odia: sed licet hoc p babile videat fm predictum. §. dz ĩtelligi.

ꝭ Spãle. quasi fm ĩtẽtionẽ allegãtis lfa p. d. directa priuilegium ẽ ofenda: ⁊ sic requirit epi sciẽtia: sed nõ est ita ut sequit. Jo. an.

a Absentem. cõtumaciter: alias ꝫ. iij. q. ix. per totum.

Alca de institutionibus.

B Bonifacius. viij.

Capitulum sede vacante lz beneficia ad epi collationẽ spectãtia cõferre non possit: tamẽ ad illa presẽtatos instituere potest. h. d. zen.

Et si capitulũ sede vacãte bñficia q̃ ad collationem episcopi pertinent ꝗferre ñ possit. Presentatos tamen a patronis potest admittere: si sint idonei ⁊ eos instituere: in beneficijs ad que fuerint p̃sentati. Licet ad epm si superesset: admissio ⁊ institutio huiusmõi pertineret.

Idem in eodem.

Non repellit defect sacramentorũ ordinũ presentatũ. h. d. zen.

Si is ad quem rectoris presentatio ĩ aliqua parochiali ecclesia noscitur pertinere quempiam nõ constitutũ in sacris presentet ad eã: ipsum dummodo alias sit idoneus ⁊ infra tempus a iure statutũ ad ordines quos ipsius ecclesie cura requirit: valeat promoueri ōcernimus admittendum.

Alca de concessione prebende ⁊ ecclesie non vacantis.

Innocentius quartus dilecto filio andree capellano nostro.

Si mãdet alicui, puideri de dignitate vacatura quã durerit acceptãdã ⁊ vacat dignitas quã ante acceptationẽ ordinarius cõferr: tenet ipsius collatio: ẽt si executor impetrãtis ante acceptationem fecerit reseruationem inhibitionez: ⁊ processus sup prima vacante. Jo. an.

Quia cũctis ⁊ ifra. Proponebatur itaqz pro parte tua quod cum predicta prepositura duz vacabat tibi per eum qui conferre potuit ipsam: collata fuisset: collatio huiusmodi canonica existebat maxime cum nulla p porẽ ipsũ: q̃ illaz ĩpedire posset: inhibitio processisset. Dicebat autem pars altera q̃ cuz premisse lfe sede carnoteñ. vacãte fuissent in capitulo publicate ac prefatus episcopus tũc de capitulo ipso esset: ibiqz presens existeret: ignorare non potuit mãdatum apostolicuz super conferenda memorato. d. prebẽda vel dignitate sine cura quã ipse duceret acceptãdam: cum primo in ecclesia ipa predicta vacaret alij fuisse directuz ⁊ sic p cõsequens facultatez sibi esse sublatã conferendi huiusmodi dignitatem: propter quod videbatur q̃ nec per se nec per alium p̃fatam propositurам curam nõ habẽtẽ animarum ãnexaz: q̃ primo post mandatum ipsum ĩ ecclesia predicta vacauit: potuerit alicui persone conferre: presertim cum iaz dictus prior eodem publicato mandato mox prefato. d. prebendam vel dignitatem curam huiusmõi non hñtẽ quã primo in eadẽ ecclesia vacare ꝗtigeret: ꝗtulisset: nec alias ẽt, put allegabat, pdesse poterat ipsius episcopi ignorantia ĩ hac pte: naz si alicui a sede apostolica cõcedat q̃ excõicari nõ possit: licz id forsitan suus ignoret episcopus: non tñ pp hoc eius ligat sententia: si quã proferat in eũdẽ. Similiter si alicui cõferẽdi prebẽdã aliquã tribuat a sede apostolica ptãs: ex hoc ipso videt q̃ sit episcopo cõferẽdi tunc eã penitus iterdicta facultas. Nec obstaret si forte obijceret q̃ lex seu constitutio vel mandatum nullos astringũt: nisi postquã ad noticiãz puenerint eorũdez: aut nisi post tẽpus infra quod ignorare minime debuisset: quia in priuilegijs ⁊ indulgẽtijs seu cõcessionib̃ spãlibus sec̃ existit: in quib̃ sufficit q̃ ad illorũ quibus cõceduntur noticiam perueniant: vt pz cum indulgetur alicui q̃ excõicari nõ possit: sicut superius ẽ expressum: ⁊ qdẽ cũ tribuitur alicui potestas cõferẽdi prebendã: videt, pculdubio ei cõcedi aliqd spãle. Adijciebat isuper q̃ cum snia stati arcet ẽt ignorantem qñ si cõtra prelatũ aliquẽ absentez

depositionis[a] sententia proferatur contractus quos iniuit ignoranter postea vt prelatus nullus robur obtinent firmitatis: in supradictis litteris irritum decernimus ⁊ inane quicquid super huiusmodi prebēda vel dignitate contra nostrum cōtigerit attentari mandatum: collatio quam idem episcopus post tale nostrum decretū: siue illud ignorauerit siue non de prefata prepositura per se vel per alium fecerat: non valebat[b]. ¶ Ex pte vero tua extitit replicatum: q̄ hoc de illis priuilegijs ⁊ indulgētijs equitate suadente debet intelligi q̄ vim suā habent: mor cum ad illos quibus cōcedunt perueniunt: ex quorum tenore liquido nosci pōt q̄ talis circa ea fuerit intētio ꝯcedētis: vtpote cum alicui conceditur q̄ excommunicari non possit: ex hoc enim euidenter apparet: alijs ipsum excommunicandi adēptam esse penitus facultatem: non sic autem si alicui conferēdi prebendā siue certā[d] siue incertam[e] tribuat potestas: non enim tunc esse uidetur tribuētis itētio: vt per hoc ei ad cuius donationem prebenda ipsa ptinet cōferēdi possibilitas adimatur[f]: nisi prius illi sibi notificet: q̄ eam velit p huiusmodi potestatem cōferre: aut ei collationem interdicat illius: vel postquam ipi notificauerit talē potestatem fore sibi concessam vacuum decernat ⁊ irritū[g] si secus de ipsa presumat: q̄[h] cum illi non amplior det potestas quam ipse romanus pontifex habeat in hac pte: sicut p eā quā obtinet ipse romanus pontifex facultas conferendi beneficiū vel prebendam nisi suā insinuet voluntatē alicui nō aufertur: similiter ⁊ p eam que taliter illi[i] ab ipso[k] cōceditur ei ad quem ipsius prebēde spectat collatio: priusquam insinuet ille sibi q̄ velit eā concedere: vel et cōferat si forte vacet: potestas non tollit conferendi: nisi forsan q̄ ipsam conferre nō possit: exprimatur in ꝯcessione huiusmodi potestatis: tunc enim talem concessionē fortassis ignoret: sua tamē collatio si postmodū prebendā ipsam conferat: nihil valet: cum satis super hoc concedentis intentio agnoscatur: sicut cum indulgetur alicui q̄ excōmunicari non valeat: vt in superioribus est preuisum. ¶ Subiunctum[l] etiam extitit q̄ cum memorato priori per prefatas litteras mandauissemus vt memorato. N. prebendam vel dignitatē sine cura quā acceptādā duceret: si vacaret tunc: vel quam primo vacare contingeret in ecclesia predicta cōferret: idē prior puidendi ei de prebenda vel dignitate ipsa nisi post[m] acceptionem ipsius nō habeat aliquā potestatem: vnde cum sepedicta ꝓpositura fuerit tibi antequā illam idem. N. acceptaret[n] prefati episcopi auctoritate collata: huiusmodi collatio talis[o] mandati nostri pretextu ēt si prius illud episcopus ipse sciuisset nō poterat vacuari: nōstrum autem in hac parte decretum ad prebendam seu dignitatem quā predictus. N. acceptaret referri[p] debeat: alioquin super incerto fuisset edictum: nec aliquem astrinxisset[q]. ¶ Sed extitit ex aduerso[r] responsum: q̄ ⁊ si prefatus prior iam dicto. N. prebendam vel dignitatem huiusmodi cum vacaret ante huiusmodi acceptationem conferre nequiret: idem tamen. N. prebendam uel dignitatem talem licite posset ⁊ libere acceptare: quare predictus episcopus prefatā prepositurā: cum nō prius eum requisierit an acceptare vellet eandem: cuiq̄ conferre non potuit: quinimo ipsius collatio cum idem. N. prepositurā ipsam postmodum acceptarit: irritari debet ⁊ concessio per iam dictum archipresbyterum[s] sibi facta debet stabilis permanere sicut cum legatum[t] alicui vnus ex seruis quem elegerit vel optauerit ⁊ heres ante optionem vel electionem illi[v] manumittit aliquem vel alienat ex illis: profecto manumissio vel alienatio irritatur: cedit q̄[x] ille legato si legatarius eum duxerit eligendum. ¶ Econtra vero pro parte sua propositum extitit: q̄ id in vltimis voluntatibus tenet: nec premissa in legatis futuris[y] quēadmodum in extantibus habent locum: quia nec etiam ad optandum seu eligendum ex illis[z] sicut ex istis potest terminus assignari ⁊ gravis inesset conditio: quoddamq̄ benda quam acceptauerit cum clausula decernentes: tunc acceptatione facta statim executor interponit auctoritatem suam prohibendo ne contra prohibitionem suam aliquid disponatur de illa prebenda: decernendo irritum ⁊ inane quicquid postea duxerit faciendum: cum hoc per illam formam sit ei cōcessum: nec valebit prouisio tunc facta ab eo ad quem pertinet illius prebende collatio: etiam ignorāte huiusmodi acceptationem ⁊ decretum. Ber.

a ¶ Depositionis: idē in inhibitione suspensione vel excōmunicatione videtur ad hoc de do. ⁊ contu. c. veritatis.

b ¶ Valebat: hoc verum esset si de certa prebenda vel dignitate mandatum fuisset: vel in casu isto post acceptationē. ⁊ h nō aduertit allegator. Jo an.

c ¶ Vim suam habent: priuilegium enim datū alicui statim vim suā habet cum peruenerit ad illum cui conceditur: ad hoc facit lex dicēs: q̄ scripsi seruo meo vt ī libertate moretur: non statim liber ē: sed tunc cum littera ad ipsum peruenerit. ff. de acquiren. pos. l. qui absē ti seruo in princi. sed non sic cum datur alicui potestas conferendi prebendam: vt. j. ver. non sic autem ⁊c.

d ¶ Certam: expressam vt non expressam: puta primam que vacauerit.

e ¶ Incertam: sicut cum dicitur prebendam conferas quam duxerit acceptandam: ut in casu nostro.

f ¶ Adimat. s. de prebē dis. dilectus. ij.

g ¶ Et irritum: no. q̄ executor qui habet potestatem conferendi potest interdicere collationem ei ad quem pertinet de iure ⁊ reseruare sibi collationem: ⁊ decernere irritum q̄ postea fieret sicut ⁊ legatus: de iure patro. cum dilectus. ⁊ no. de hoc de preben. c. vlti. ⁊ sic habes h tres casus in q̄bus prebenda afficitur. de his videbis. j. eo si capitulo ⁊. c. si soli. Jo. an.

h ¶ Quia cum illi: optima responsio: ⁊ fm Inno. papa enī prebendas omnes ⁊ dignitates conferre potest. s. de preben. c. ij. ⁊ tamen illi ad quos collatio spectat possunt illas ꝯferre nisi prius papa insinuet illis q̄ nō cōferant cum decreto: sic p talem potestatem datam executori non aufertur ei ad quem pertinet conferendi potestas nisi in litteris id dicat. s. q̄ conferre non possit.

i ¶ Illi: executori.

k ¶ Ab ipso ro. ponti. Jo. an.

l ¶ Subiunctū: pro parte ipsius an. cui scribitur.

m ¶ Post acceptationem intelligitur autem acceptare petendo per executorem suum sibi conferri beneficium quod poterat acceptare vel recipiendo illud sibi pīti collatum: vt in clemen. eo ti. cum ei quem. iij. rñ.

n ¶ Acceptaret: No. q̄ quando scribitur sub hac forma quam duxerit acceptandam: decernentes irritum ⁊ inane: executor ante illam acceptationem nil potest facere: ⁊ si fecerit nō valebit: tanq̄ super incerto prolatum. ar. ff. quod cuiusque vniuersi. l. item eorum. §. i. Si vero papa mandet alicui prouideri de prebenda quam duxerit acceptandam sine clausula illa decernentes: tunc tenebit collatio illius ad quem de iure ptinet anteq̄ ei nunciatur de acceptatione. Si autem papa mandat alicui prouideri de prebenda quam acceptauerit cum clausula decernentes: tunc acceptatione facta statim executor interponit auctoritatem suam prohibendo ne contra prohibitionem suam aliquid disponatur de illa prebenda: decernendo irritum ⁊ ianne quicquid postea duxerit faciendum: cum hoc per illam formam sit ei cōcessum: nec valebit prouisio tunc facta ab eo ad quem pertinet illius prebende collatio: etiam ignorāte huiusmodi acceptationem ⁊ decretum. Ber.

o ¶ Talis. s. quam duxerit acceptandam.

p ¶ Referri: Iz igitur dicatur in litteris decernētes ⁊c. nihil operatur decretum priusq̄ fiat acceptatio: alias decretum esset super incerto: prout sequitur. papa enim non vult q̄ statim assumat illud decretum suum vigorem: sed tunc cum acceptauerit tunc valet etiam si ille ad quem pertinet collatio ignorauerit acceptationem. quia tunc decretū sumit vigorem ⁊ ligat ignorantes: vt hic. ⁊. s. de preben. dudū secus enim est in casu vel decreto. qō ꝓhibz aliqd fieri: ⁊ qō cōtra factum fuerit cassat: quia statim ligat. xxv. q. iij. cōtradicimus. s. de elec. q: pp. ℣. aliter ⁊c. quando nō apponitur clausula illa decernentes. sepe locū habet regula illa: multa fieri ꝓhibentur que tñ facta tenēt: ō regulari. ad apostolicam. fm. b.

q ¶ Astrinxisset: concor. de. eo. n. cū ei quem. ij. rñso.

r ¶ Ex aduerso. s. ex parte draconis.

s ¶ Archipresbyter: cui prior qui erat executor draconis commiserat collationem prepositure: vt patet in integra: ⁊ viri in principio.

t ¶ Legatum: ponit tenorem legis. ff. de opti. leg. si cuī optio. Jo. an.

v ¶ Deditq̄: ille. s. seruus manumissus vel agnatus anteq̄ legatarius elegerit: legatarius ergo poterit illum seruum manumissum vel alienatum vendicare si voluerit. forsitan tunc ille alijs seruis melior erat: ⁊ heres legatario electionem auferre non potuit cōdē mō videbatur q̄ episcopus nō potuerit auferre electionem isti draconi ⁊ sic collatio archipresbyteri valere debeat. hoc intēdit h allegatio. sed non est vera. Ber.

x ¶ Vltimis. cōmunis responsio aduocatorum nostri temporis ad. l. inforciati. speciale ī vltimis voluntatibus. Sed dicant quare: vnde admirādo dicebat Hostien. dñe dñs nr ⁊c. si in vltimis voluntatibus hoc locum habeat: multo fortius in beneficijs in quibus est adhuc plenior interpretatio facienda. s. de dona. cū dilectus. Sed ñ aduertit q̄ ista non sunt talia beneficia que sic large sunt interpretāda: vt notauerat ō eleudum. ⁊ habes. s. de preben. q̄uis primo.

y ¶ Futuris: vt lego ticio vnū seruum nasciturum de grege quem eligere voluerit: ⁊ fuit huius mandati forma similis huic delegato. dum dicit. q̄ primo vacauerit quam duxerit acceptandā: legatū de presenti est. lego tibi vnū ō seruis meis quē elegeris. ī his a tpe adite hereditatis ītelligatur rei legate dñium fuisse legatarij. vnde nec seruū legatū sub condi. heres manumittēdo: facit liberū. ff. de manumis. l. seruū. z ¶ Illis: legatis de futuro ibi nō pōt ad eligendum terminus assignari: vt sequitur: iz in legatis de pīti bene assignat terminus lega

tario ad eligendum assignabit enim pretor sibi terminum vt eligat qđ si nō fecerit heres poterit seruos vendere.ff.de opti.le.l.mancipiorū.ꝛ.l.si tibi.in prin.ꝛ.l.si optio.§.vlti ad hoc facit de resti.spo.frequens.

a ¶ Incongruū.j.e.executor.

b ¶ Periculo.in beneficijs ergo leditur respublica:in legatis priuata:in quibus ꝛ testator quā vult legem sine alicuius iniuria potest imponere.C.de sa.san.eccl.l.i.io.an.

c ¶ Tales.s.sine cura.

d ¶ Acceptaret: no. ꝙ ille pro quo scribitur sub hac forma pōt acceptando sine pñtia ꝛ collatione executoris impedire collationem episcopi: qđ verum si est ibi clausula decernentes ꝛc. vt superius dictum est si ergo vigil ille pro quo sic scribitur: vt ordinarium in acceptādo preueniat.ad idē.j.e.ne captande. in fi.ꝛ.ff.de his q̄ in frau.cre.l. pupillus in fi.

e ¶ Causa.ergo sine causa non pōt vt diri.j.eo.ne captande.ꝛ vna acceptata non poterit aliā acceptare.ff.de opt.leg.l.apud aufidium.nisi fuisset deceptus: vt qꝛ debebatur alij ꝛ ignorabat:vel pro dignitate simplex beneficium acceptauit.

f ¶ Nouimus: ipsum ergo mouit iusticia non carnalitas.ꝛ est hoc contra quosdam hypocritas:qui vt videantur iusti pronunciant contra suos.

g ¶ Curauimus: quia collatio tibi facta preuenit acceptationē draconis.

Detestanda. Diuiditur in tres partes secundum Jo.mo. In prima ponit exordium. Secundo ius antiquum vel sequelā ipsi⁹ ibi:sane. Tertio illud reuocat ibi:nos. Po.

h ¶ Detestanda: emanauit hʒ decre. ad correctionē decre.s. eo. accedens. ꝛ ad declarationem ꝛ approbationem eorum que ibi tangebāt Inno.ꝛ Ho.

i ¶ Concessis:fuerunt hec verba sumpta de canone.xlvij.di. virum catholicū.ibi dicit mens auida potētie nec abstinere nouit a vetitis nec gaudere concessis:nec adhibere pietati consensum:nam: vt dicit canon. mens cupiditati alligata cito deuiat a vero.lxxxiij.di.nihil ꝛ xxvi.di.bene qdē ꝛ alibi: oīum malorū radix ē cupiditas.xlv. ij.di.bonorū.de pe.di.ij.qa radix ad hʒ de ꝯsti.nā cōcupiscētiā

k ¶ Reuocāda: ad hoc optime lxiij.di.§.verū.s.de consang. ꝛ affi.nō debet:de deci.suggestum.vbi ꝛ priuilegium reuocatur cū tendit ad noxam.

l ¶ Decretū.s.eo.ti. accedens

m ¶ Facultas:antiquis iuribus generalior visa fuit hec forma q̄ illa cum vacabit:qā multis casibus pōt se facultas afferre ꝙ non est mors canonici expectāda: sed vt dicebat. Hosti.in decre.accedens ēt potest beneficiū pter mortē vacare: puta renunciatiōe depositione prebendarū diuisiōe ꝛ similibus modis.vñ vtrobiqʒ videbatur mala intentio esse posse:vñ voluit dicere ꝙ volūtas ibi erat pra tione:sed hec lr̄a supra posita.iusta fuerunt ꝯsideratiōe ꝛc.dicit ꝯtrariū:vnde oʒ dici ꝙ rōne generalitatis licebat olim:qđ specialiter ꝛ expresse nō licebat:ad hoc de offi.or.si sacerdos.ꝛ qđ ibi no.ꝛ.xxiij.di.q̄q̄.ꝛ.j.c.proxi.

n ¶ Experientia:que est efficax magistra rex:de elec.q̄ sit.cū suis concordan.

o ¶ Cōceduntur.s.de rescrip.c.vlti.e.li.ꝛ.s.de pur.ca.cū in iuuētute.j.de re. do.c.i.C.de pe.bo.subla.l.i.li.x.ꝛ ē.ibi importunitas ambitiosa ꝛ ñ ambitiosa vt diri de rescrip.c.vlti.

p ¶ Lateranā.s.eo.c.ij.

q ¶ Forma vborū.puta cū ī genere pmittit ecclasticū bñficiū vt.no.s.e.accedēs

r ¶ Decetero:ad preterita ergo nō extēditur hec cōstitutio:tū qꝛ nō ē iuris veteris declaratio.imo correctio:tum qꝛ de preteritis non cauetur in ea ad hoc.s.eo.

incongruū[a] videret si qñ mandaretur alicui de beneficio qđ duceret acceptandum in aliqua prouincia q̄ primo illud vacare contingeret pouideri oporteret ipsum ī singulis beneficijs postmodū inibi vacantibus,progata nō absqʒ periculo[b] forsitan ipsorū collatione regri.vñ cū sepe prefato priori fuisset iniunctū ut dicto. D pbendā vel dignitatē quā acceptandā duceret si vacaret in ecclesia memorata:ul' quā cito contigeret eam vacare sibi auctoritate apo.conferret:ꝛ ita eidē .D.circa futuras siue uacaturas pbendas vel dignitates tales[c] ipsi⁹ ecclesie optio data esset:non poterat p hoc memorati epi in illis: qñ uacarent collatio impediri:nisi forsan cū aliquā ex eis vacare contigeret illam ipse. D. priusquā eam cōferret eps acceptaret[d] vel etiā nisi ante uacationē alicuius ipsarum vacaturarū ex his primam vel ea omissa ex aliqua cā[e] ulteriorē duceret acceptādā:quia taliter acceptatā eps postmodū conferre nō valeret. ¶ Nos itaqʒ tā tuis q̄ pfati .D.rōnibus pleni⁹ intellectis qa se pedictā ppositurā ad te nouim⁹[f] pertinere:ipsam tibi habito fratrū nostrorum consilio adiudicare curauimus[g]:ipsi.D.sup ea ppetuū silētiū iponentes. B Oni.viij.

¶ Omnis promissio per quam datur via ad beneficia vacatura ē reprobata. Jo.an.

Detestanda[h] iniquorū puersitas abstinere nesciens a vetitis nec gaudere debito modo cōcessis[i]: digne plerunqʒ officium excitat psidētis ad ea que iusta fuerāt consideratione ꝯcessa:cū in abusū ea vergere circūspicit discretione preuia reuocanda[k]. Sane lʒ oliʒ fuerit canonica constitutione decretum[l] ꝙ hi qui promittunt aliquib⁹ de bñficijs ecclesiasticis: cum poterunt vel cum facultas[m] se obtulerit prouidere: prouisiones suas facultate se offerente debeant adimplere: qa tñ sicut experiētia[n] docuit p pmissiones huiusmodi que p importunitatē nimiā p quā non concedēda multotiens ꝯceduntur[o]: ꝛ p ambitionē improbā ut plurimū extorquentur:aperitur via sub tali paliatione verborū ad pmittenda dānabiliter contra late.[p] cō. beneficia vacatura:mortis aliene votū ingerit:ꝛ ecclesijs ac prelatis ꝛ psōis ecclesiasticis grauamina plurima inferuntur. ¶ Nos malis huiusmodi ꝛ aiarū piculis occurrere cupientes pmissiones easdē ꝛ alias quascūqʒ sub quouismodo aut forma[q] verborū decetero[r] faciendas:p q̄s directe vel idirecte[s] aperire via valeat ad bñficia vacatura auctoritate apo.penitus reprobam⁹:ꝛ oīno viribus vacuamus: decernentes per eas[t] vel ipāꝝ aliquā ad pvidēdū alicui nullū deinceps quomodolibet obligari. I Dem.

¶ Habens litteras apostolice sedis super primo beneficio dignitate vel prebēda qđ duxerit acceptādum:certū acceptare nō pōt: sed primum quod vacabit: vel ex causa secundum: vel vlterius poterit acceptare:reseruatiōes processus ꝛ decreta cōtra hoc facta non valent. Jo.and.

Ne captande[v] aliene mortis occasio ex benignitate grāꝝ sedis apostolice tribuatur[x]: ¶ Declarandū duximus: ꝙ is cui ab eadem sede vt ei prouideatur đ pbēda dignitate vel psonatu aut alio beneficio in aliqua prouincia diocesi vel ecclesia: quem[y] seu qđ[z] duxerit acceptādū: certis sibi sup hoc executoribus[ꝛ] deputatis gratia noscitur eē facta. ¶ Licet in genere[ꝯ] primū personatū dignitatē prebēdā seu beneficiū in eadē prouicia diocesi vel ecclia vacatuꝝ. ¶ Aut secundum seu vlterius si rationabi

li.de ꝯsue.c.i.de offi.le.c.pe.ad fi.ad hʒ.xxxij.q.iiij.dixit sara đ ꝯsti.c.ij.

s ¶ Indirecte:nūq̄d oīa indistincte reuocata dicentur per que via paretur ad uacaturas:sicut receptiones canonicorū:ꝛ sic sit reuocata decre.s.de prebē.relatū:de ꝯces.prebē.cū super.ꝛ reseruatiōes de inrepa.cū dilect⁹: Dico ꝙ nō: vnde breuiter dic ꝙ aut recipitur quis in canonicū simpliciter:aut recipitur ꝛ promittitur sibi de prebenda cū se facultas obtulerit prouideri aut non recipitur sed solum pmittitur sibi de prebenda prouideri cū primo vacabit: aut promittitur prouider :de prebenda cū primo se facultas obtulerit: vel cū poterit vel simpliciter. ī primo casu valet receptio ex cuius vtute dʒ hre prebēdā qđ est verū nisi sit ibi expectans auctoritate pape.s.de pbē.hi.q.ꝛ secūdo casu ēt dʒ hre prebēdā nō ex virtute promissionis:sʒ ex virtute receptionis.ꝛ sic intelligantur ꝯria relatū ꝛ cū sup.in tertio casu.s.cū nō recipitur:sʒ simplr prouideri pmittitur de pbēda cū vacabit nō tʒ pmissio: vt.s.eo. ex tenore ꝛ.c.ij. Si vero nō recipitur:sʒ pmittitur prouideri de pbēda cū poterit pmittēs fm iura āūq̄ obligat⁹ erat fm hʒ noua nō: vt hʒ video.ꝛ ꝙ per hʒ vbū indirecte nō sit reuocata expectantiū receptorū puisio pbat ex eo:qa vitanda est q̄tū fieri pōt iuriū correctio.s.e.li.de ele.cū expediat.cum suis concor.hʒ autē nil de expectatiōibus sʒ solū đ pmissionibus dr:qđ etiā quadruplicatū est in textu: ꝛ sic hoc ius correctoriū nō habilitemus. Scđo qa hodie videm⁹ ꝯfirmationes receptionum emanare a curia sicut oliʒ.lʒ a quibusdam audiuerim ꝙ tales ꝯfirmationes nō cōcedit cācellaria per formā iusticie nisi eas papa cōcedat p formā gre. Sed certe his rōnibus ꝛ p formā iusticie saltē indices ꝯcedi deberēt.s.cum clausula ne inane canonici ꝛc. Tertio quia eadē rōne sequeretur reseruatiōes legatorū sublatas: qđ est falsum.s.e.li.de offi.le.c. iij.ꝛ.iiij. Cōcludo ergo breuiter: vbi ex sola pmissione quis expectat: non valet pmissio vt hic:sʒ vbi ex receptiōe vel reseruatiōe secus: vt ī pdictis iuribus:qꝛ casus illos non tangit hʒ decre. Jo.an.

t ¶ Eas.s.pmissiones.

Ne captande. Primo premitit ꝯstitutionis cām. Scđo subdit constitutionē ibi declarandā ī q̄ ponit thema ī quo soluit duo dubia affirmatiue ꝛ tertiū negatiue.pmū ibi:lʒ:scđʒ ibi:aut:tertiū ibi:certū qđ:tertium psequitur ibi qđ si. Po.

v ¶ Ne captāde: ꝛ fuit tracta hec decre.đ decre.extrauaganti.eo.ti.que incipiebat.lʒ alias audiuimus.ꝛ.v.lʒ in genere additus est.ꝛ emanauit hec decre.ad declarationē decre.s.e.qa cunctis.§.pe.in fi.ꝛ eoꝝ q̄ ibi no. Inno.ꝛ Host.ꝛ q̄ no.cōpo.đ rescrip.capitulum versus finē.i.§.itē q̄rit q̄liter fiat ꝛ qñ fiat acceptatio. Jo.an.

x ¶ Tribuatur:cōtra cōciliū lat.ꝛ contra decretalē primā.s.

y ¶ Quē.s.psonatū:alias quā.s.pbendā vel dignitatē. Jo.an.

z ¶ Quod.s.bñficium.

ꝛ ¶ Executoribus: siue ad prouidendū siue ad compellendū non curo lʒ alias distinguatur.j.c.pri.

ꝯ ¶ In genere: ꝛ sic lʒ in genere quod non lʒ in specie:ꝛ interdum est econ-

uerso:quod dic:vt.§.de offi.or.si sacerdos.xxiij.di.§§.
a Casus subsit:nota ergo q ille pro quo scribitur de prebeda acceptada pot prima acceptare:sed no vlteriore nisi ex causa:vt.§.e.q2 cunctis ad fi. 7.j.c.pri.Sed que potest esse ca:forte prima debetur alteri:vel dubitat an debeatur.ad hoc.xxiij.q.i.quid culpatur. ad fi.

nario adimere:ad h de appella.vt nostru.sed vbi dat solu ad copellendu:tuc pta te ad se no reuocat nec adimit:imo potius pene ipsu pmittit du vult ipsu ad pui sione ppelli.Jo.an. o Illo2:nuquid reqrit q scripta directa executoribus psitent capitulo an sufficit q psitent ipsi capituli lre.i.sibi directe:l3 sit cautius 7 illa presentari:puto tn sufficere si ipsi capitulo presentent littere ad eum directe

b Careat: nota casum in quo snia excoicationis no ligat:alios videbis.j. de sen.ex.presenti.
c Taliter.s.certum 7 ex pressu3 vel secudu vel vl teriore3 sine ca.Jo.an.
d In ipso:super hoc vi de quod habuisti .§. de preben.si is cui.7.c.se.7 .j.e.c.vlti.
e Prouideri: non er go necesse habet expecta re q ille acceptet vel sibi terminum ad hoc conce dere .vt.§.e. qa cunctis .§.penulti.

Executor. Primo ponit dictu negatiuum 7 ipsius ca sum exceptum ibi: nisi. Secudo ibi pot.ponit af firmatiuu cu suo decre to ibi:qo autem.Do.
f Executor. fuit tracta h decre.de extrauaganti q incipiebat.e.ri. sicut ex pte 7.§.pot:tn addit9 fu it.7 emanauit ad decla rationem eorum q pria.
g Prouincia:ide3 pu to de ciuitate diocesi vel eccsia ppter cande rone3 ad hoc.§.e.c. proxi.7.j. proxi.rnso.Sed dic con tra:vt hoc verbum iferi9 et repetitu aliqd operetur .§.de deci ad audientia3 .j.de priuil.si papa.§.i. 7 in fi.ad ide3.§.e. quia cunctis.§.pe. nec est ea dem ro:cu grauius sit to ta puincia ipediri q dio ce. vel ecclesia .vi.q.iij. scitote. ad hoc.§.e.li.de pben .quatis.i.7.ij. rn.
h Expresse: rone ergo expressionis hoc tunc po terit:ad hoc.§.de offi.d leg.c. vlti.§.vices. 7 de pen.c.i.7 vlti. Jo.an.
i Huiusmodi scilic3 ge neralis: de qua supra di xerat.
k Tale.s.specialem:de qua dixit in pri. respon so.na qo fieret cotra ge neralem valeret.cum il la no teneat: vt.§. dixit. ad hoc.§.c. proxi.

lis causa[a] subsit valeat acceptare: Certum tame 7 expressum prius qua vacet acceptare no pot. No si fecerit:etia si p executores ei9 fm acceptatione3 huiusmodi facta fue rit reseruatio inhibitio varijq3 pro cessus ac snie promulgate:tam ac ceptatio ipsa q3 pcessus virib9 ca reant[b]: nec aliq3 obtineat roboris firmitate3:imo nisi acceptator ille dignitatem prebenda3 personatu seu beneficium taliter[c] acceptatum 7 reseruatu p collatione vel institu tionem postmodu factam d vaca ti iam adeptus: vel ius in ipso[d] fue rit acquisitu:per cu ad que3 eiusde psonatus dignitatis prebende aut beneficij collatio seu prouisio perti net dictis acceptatione ac executo2 processibus inde secutis nequaqua obstantibus de illo vacante libere poterit alij puideri[e].

T Dem.
Sine speciali mandato no inhi bet executor generaliter collatione beneficioru3 prouincie: spaliter do reseruat primum 7 inhibet vlterio rem non sine mandato: nec tunc te net collatio contra facta.h.d. Do.

Executor[f] super prouisioe ali cuius a se.ap.p generales lit teras in aliqua prouincia[g] deputa tus prelatis 7 alijs:ad quos benefi ciorum in eadem prouincia spectat collatio: ne ad prouisione3 aliquo rum pcedat: donec illi pro quo scri bitur sit prouisum: no pot generali ter inhibere. Nisi expresse[h] in ip sis lris facultas huiusmodi inhibi tionis concedat. Potest tamen reseruationem 7 eisdem inhibitio ne3 facere speciale de primo: vel si hoc illi ex beneficio competat litte rarum de secundo vel vlteriori be neficio inibi vacaturo eidem cleri co conferendo. Quod autem co tra talem[k] reseruationem 7 inhibi tionem ab eo ad quem beneficij re seruati collatio pertinebat fuerit at tentatum non tenet.

T Dem.
Si mandet capitulo vt me re cipiant in canonicum 7 prebenda3 conferant: cu3 id pertineret ad eos dato executore ad prouidendum per solam presentationem factam capitulo affecta est prebenda: 7 exe cutor negligente capitulo infra ter minum per eum statutum me reci pere 7 prebendam conferre no vo cato capitulo id exequi poterit. Jo annes an.

Si capitulo[l] alicuius ecclesie cu ad ipsum canonicorum rece ptio ac prebendarum collatio per tinebat[m]: ut te in canonicum recipe ret: ut tibi de prebenda si tunc vaca ret inibi prouideret: uel cum se fa cultas offerret: ac executori qui eo dem capitulo negligente manda tum apostolicum exequatur[n]: dire cta fuerint scripta nostra. Per solam illorum[o] presentationem ca pitulo[p] ipsi factam[q]. Absq3 alia etiam executoris insinuatione in bibitione seu reseruatione benefi cium pro quo tibi conferendo[r] scri ptum extiterat: adeo est affectum[s] q de illo alteri facta collatio non obtinet firmitatem[t]. Immo si capitulum infra terminum compe tentem[v] sibi ab executore prefixum mandatum apostolicum ei pro te directum inquantu3 poterit[x]: non duxerit adimplendum: ex tunc[y] in ipsum executorem potestas proui sionis huiusmodi transferatur: et executor ipse canonicatum incon tinenti poterit tibi dare ac preben dam etiam sine alia capituli voca tione[z] vel monitione si vacat: vel cum obtulerit se facultas.

T Dem.
Si soli ordinario uel soli exe cutori ad compellendum: vel or dinario 7 tali executori sit scriptu3 per presentationem talis manda ti non afficitur prebenda: nisi in lit teris esset decretum: aut executor

hoc verum si de mentione pape per ipsas p3 lras: facit cle.ij. vt lit.pen. puta qa i lris directis caplo dr noueritis nos.t. man dasse vt vobis negligentibus mandatum nostru exeq no post ponat: i hoc casu vel simili cre do sufficere: si he lre fuerint psi tate. Si aute p lras capituli de datione executoris 7 q sit ad p uidendu no appet: tuc credo ne cessariu executoru lras capitulo presentari: hoc vr sensisse com post.in.v.§.dicto.7.v.se.
p Capitulo:no.q2 si sit psen tatio lra3 capitulo 7 postea va cet vel tunc vacabit pbenda ia e affecta et anteq executorib9 sue lre psententur: hoc sonat h lra.
q Facta: qro quo fiet h psta tio capitulo reqrat illum qui h3 conuocare capitulum vt ipsu3 co uocet vel p sonu capane: vel per aliu modu i eccsia solitu: si aut se includerent vel impediret ne fieret psatio pinde est ac si ps tatio esset facta: ad instar eius q latitat vel impedit q citari non possit.§.vt lit.no cotest.qm.§. porro.poterit et copelli p execu tore ille q h3 conuocare capsm: vt ipsu3 puocet: vel ipse ide3 con uocare: l3 pmu tut9 sit: ad hoc de of.deleg.pterea. Si at aliq venerint aliq no: dic q sufficit psitare decano vel ei q ibi e ma io2 7 his canonicis q cu eo sunt psites: ad hoc vt capitulo adi mat ptas vt hic dr: nec reqritur q probet q maio2 pars psis ibi fuerit: i dictis eni citatioibus 7 denunciationibus vniuersitati faciedis sufficit q i loco cogruo cora maiorib9 7 alijs ibidem in uetis publice pponatur.xvi.di. qo dicitis.§. de postu.c.i.7 in hoc cocordat doctores.§.d ele. bone. Et si diceres q de necessi tate hret probare q maio2 ps ibi fuerit presens: pone q ma io2 ps nolit couenire q nec libe ter ad talia coueniunt: his ergo q vocati veniunt fiat presenta tio 7 satis e. Sed si collatio per tinet ad duos: puta ad eu3 7 ad capitulu3: nuquid p presentatio ne alteri facta adimitur vtriq3 potestas: dic q sic fm compost. qui hoc notat in predicta glo. dsi. Item qd si collatio.ex quo eni3 ptas adimit vni: sine quo ali9 cofferre si pot: ergo 7 alteri sicut 7 vno ex plu rib9 arbitris vel iudicib9 ipedito alij pcedere no psit.§.de of.dele.vno.ff.d arb. si in tres.7.l.se.ad hoc facit lex q dicit q sufficit denuciatio facta vni ex illis q ha bet domu3 coem.ff.de noui operis nun.l.de pupillo.§.si pluriu3 res.Jo.an.

Capitulo. Hec est notabilis decre.7 quotidie praticabilis. Primo ponit formam gratie: cuius sunt duo dubia. Primu qn af ficit.sco3 qo sit offin executoris: pmu soluit ibi p sola.7 solutione expoit ibi absq3. Et ad sco3 rndet ibi:imo. Et incidens dubium soluit in fi. Do.
l Si capitulo: hic determinat decre.§.e.pposuit.7 corrigit opinio glo. ibi no.in glo.que incipit.Inno.in fi.in qua gl.dicit Ber.q celestinus il li fecit iiuria: cu collatio pbede per capitulu sibi facta valeret: potuit tame id facere de plenitudine ptatis. Approbat aute opinio Inno.ibi no.7 qua ibi recitat Hosti.7 opi.pe.de samp.7 abba.qui posuerunt in illo .c.casu3 fm istud.c. 7 compost.etiam dicebat hunc verum itellectu.§.de rescrip. capitulum in glo.magna.v.si vero ordinario.Jo.an.
m Pertinebat: de spali priuilegio vel prescripta cosuetudine: alias se cus.§.de elec.cu ecclesia.j.ti.pri.c.vno.j.de reg.c.vlti.
n Exequat: istud e qo soluit otrarietate.j.pri.decre.q2 hic executor da tus fuit ad puidedu: ibi ad opelledu tm. Et si qras q ibi sit ro hui9 diuer si iuris. So.e in pmptu.q2 i primo casu cu dat papa executore ad puide du: vr ad se vel ad suu3 executore puisione reuocare: 7 sic p oseques ordi

r Conferendo: secus si fuisset scriptum de eo q duceret acceptandu3.§.eo.quia cunctis.7.c.ne captande.
s Affectu: l3 sit affectu: no tn h3 ius i dignitate vel pbeda vt archidiacon9 vr p bedari9 dici poss3.s3 h3 ius ad ea: vn 7 fuocatoria ibi locu hret.j.e.t.c.vl.io. an.
t Firmitate.§.§.c.li.d resci.tibi q.i.rn.i fi.ibi n scribebat.caplo: sed soli execu tori q et ptim erat ad copellendum ptim ad puidedu. Hic do scribebat caplo 7 executori puidendu 7 io plus opat h q ibi simplex psitatio lra3. Jo.an.
v Copetete: als posset appellari: vt.§.d dilatio.c.i.7 sic no.executore3 pfigere terminu si.§.de prebe.si tibi abstti. x Poterit: vt ex nunc recipiat i candi cu cu poterunt puidebut de pbe. y Extunc: extremu3 tps designat.ff.d co di.7 demo.l.si is.§.cu ita.7 h intelligo d executore q h hebat i madatis vt.c. ne gligete exeqret. Si at simplr eet dat9: puta q2 soli executori eet scriptu: tunc non hret necesse negligetia expectare: 7 facit qo dica.j.c.proxi. z Uocatioe: h te

nebat cōpo.in p̄dicta glo.v.sed quid postq̄ executor. Et lꝫ de canonicatu hoc sa tis videretur: tamē de prebēda cōtrariū videbatur: q: lꝫ capitulū fuerit negligēs in vno: nō in alio: q: diuersa sunt mādata: vnū de recipiendo: aliud de cōferēdo: ad hoc de dolo ꝛ cōtuma.cum dilecti: sed ex quo fuit negligens in vno iam p̄su mitur in reliquo ad hoc: de presum.scribā.ꝛ optime.ꝫ.e.ti.ꝺ dolo.ꝛ cōtu.cū g.

Si soli. Primo ṗūgit tres casus quibus littera beneficialis non afficit. Secundus ibi: aut executor. Tertius ibi aut soli. Secundo ibi: nisi nos ponit alios tres casus quibus affi cit. Secundus ibi aut executor. Tertius ibi: vel nisi. Do.

a ¶ Si soli.emanauit ad declarationē decre.ꝫ.de prebē.dilectus.ij.ꝛ.iij.ꝛ eoꝝ que ibi no.p Barto.ꝛ modernos: ꝛ eoꝝ q̄ plene no.cōpost.ꝫ.de rescri. capitulum.in glo.magna ad p̄n. ꝛ ad correctionem pro pte eorū q̄ no.ꝫ.de prebē.c.vlti. Jo an.

b ¶ Ordinario. per ordinariuꝫ intellige illū ad quē collatio pertinet: ꝛ in hoc casu intellige.ꝫ. de preben.dilectus.ij.

c ¶ Cōpellat: secus si fuisset datus ad prouidēdū.ꝫ.c.pri.

d ¶ Prouideri: de hac forma no.ꝫ.de rescrip.abbate.ꝫ.de preben.pro illorū de conces.preben.cum nostris.

ille insinuasset: ꝛ interdixisset maxime eiꝫ decreto: vel ratione mandati iam esset facta receptio ad canonicatum. In his casibus vel ipsorum altero affecta est prebenda ita q̄ collatio alteri facta non tenet Joan.an.

Si soli[a] ordinario[b] pro te beneficiando executore non dato vel ordinario ꝛ executori: vt eum ad faciendꝫ quod mādatur compellat[c]: aut soli executori ut tibi faciat de canonicatu ꝛ prebenda vel alio beneficio in certa ecclesia diocesi seu prouincia ꝓuideri[d] mandatum apostolicum sit directum: p talis presentationem mandati ordinario ipsi factam: lꝫ si contra faciat puniendus existat[e]: ei tamen potestas sic non adimitur[f] conferendi quin teneat alteri facta collatio ab eodem. ¶ Nisi nos in gratia tibi facta decreuissemus irritum ꝛ inane: quod fieret contra[g] ipsam: ¶ Aut executor huiusmodi ordinario suam insinuans[h] potestateꝫ: ne alteri conferret beneficiū de quo tibi soli est s̄m tenorem huiusmodi mandati ap̄lici ꝓuidēdū iterdixisset[i] eideꝫ: p̄sertiꝫ cū iterpositiōe decreti: ¶ Uel nisi tu iuxta dictum mandatū esses in canonicū iā[k] recept⁹: tūc[l].n.p̄bēde collatio alteri fcā firmitatē[m] aliq̄꞉ nō h̄ret. ¶ Dez.

e ¶ Puniendus: de preben.dilect⁹.ij.de offi.dele. prudentiam.§.adijcimus.

f ¶ Adimitur: rationem diri.ꝫ.c.prori.

g ¶ Cōtra ipsam: ꝛ tūc etiā ante presentationem litterarum affecta est: in casu.ꝫ. de rescrip.tibi qui.§.quinimo: alias nec per presentationem afficit: vt h̄.Jo.an.

h ¶ Insinuans.ꝫ.eo quia cunctis.§.ex parte.

i ¶ Interdixisset: Nota reprobatā opinio. Ber.no.ꝫ.de preben.c.vlti. vbi dicebat q̄ executor dat⁹ ad cōpellendꝫ nō poterat iterdicere: ꝯpost.ꝫ i p̄dicta glo.al legabamus decre.q: cunctis.§.ex pte.sed in ꝓuisore loq̄r: sed illud vicinū ē mandato.vn̄ satis mādatū intelligitur.ꝫ.de elec.i causis.ff.iudi.sol.iam tn̄.§.in h̄.

k ¶ Jam receptus: tūc enim negociū prouisiōis faciende de preben.post receptionem vacāte est deuolutū ad papā: ꝛ sic capitulo ademptum.vi.q.ij.dudū: ꝺ ap. vt nostrū.de of.le.lꝫ.de p̄ben.iter cetera.vbi negocio permutatiōis p̄bēde ad papam deuoluto non valuit collatio ordinarii.de prebēda que pmutari debebat.

l ¶ Tunc enim.s.in his tribus casibus vel altero eoꝝ.s.cum erat decretum cum executor inhibuit: vel cum iam facta erat receptio.

m ¶ Firmitatem: ad plenā ꝛ breueꝫ indaginē veritatis huius materie prīo vidēduꝫ est de expectantib⁹ qs alteri preferatur.secundo que gratie p̄bendas afficiāt. Ad primum distingue: aut vterqꝫ expectat auctoritatē ap.aut alter tm̄: aut neuter. In primo casu subdistingue: quia aut vtriqꝫ collatus est canonicatus a papa aut vtriqꝫ mandatur ꝯferri: aut alteri est collatus: alteri ꝯferri mādat̄. Si vtriqꝫ collatus est canonicat⁹ a papa: si appet qs p̄mo ī petrauit ille preferī: quātūcunqꝫ secundo impetrans primo suas presentet litteras ꝛ primo recipiatur: de preben. .c.li.eum cui.ꝛ sic debet intelligi ꝺ rescrip.capitulum sancte crucis.hoc fallit ī casib⁹ in quibus prefertur secundus impetrans. Primo si p̄mus fuit negligēs petere p̄bendā sibi debitā.ꝫ.e.li.de prebē.si clericus.§.verum.de rescrip.tibi q in fi. Secundo quando debetur dignitas secundo que habet prebendaꝫ annexā.ꝫ. de preben.q: sepe. Tertio quando secundus ex se hꝫ prerogatiuaꝫ.ꝫ.de p̄ben.c. pe. Quarto quando secundus nō ex persona sua: sed ex persona tertij impetrantis super primū prerogatiuam hꝫ.ꝫ.c.pri. Quinto si vacauit sacerdotalis p̄benda: ꝛ secundus est in etate ꝛ nō primus.ꝫ.de preben.ei cui.quod tamē sane itelligas prout ibi diri. Idem putant quidā in casu decre.eo.titu.si pauper: sed dic vt ibi diri: hoc cum apparet quis primo impetrauit. Si autē non apparet ex data vel alio modo quis primo impetrauerit aut alter preuenit in presentādo: aut ambo cōcurrūt: si alter preuenit ille prefertur: si autē ambo concurrūt: ille vel illi vel ipsorū maior pars ad quos collatio ꝛ receptio spectat: alterum eligere tenentur ꝛ ille solus admittetur vel alteri p̄fertur: nisi papa vtriqꝫ voluerit prouidere vt.ꝫ.de rescrip duobus.ij.rn̄.si auteꝫ neutri collatus sit canonicatus: sed vtriqꝫ cōferri mandatur: aut constat quis primo impetrauit: aut non. Si non constat tunc dic vt.ꝫ.p̄rori.diri: quādo vtriqꝫ collatus erat per decre.de rescrip. duob⁹ .ij.respon.si constat: aut mandatur vtriqꝫ pure ꝯferri: aut alteri sub conditione alteri pure: aut vtriqꝫ sub conditione. Si constat quis primo: ꝛ mandatur vtriqꝫ pure ꝯferri: datis executoribus ad prouidendum: si primus primo presentauit: ꝛ primus fuit receptus adhuc indistincte prebenda vacante post receptionē p̄mi: vl̄ etiā ante si adhuc nō erat collata secundo preferī primus impetrans: de rescriptis tibi qui.i.responso.si auteꝫ tempore receptionis primi iaꝫ erat p̄benda collata secundo aut in lr̄is primi erat decretum: ꝛ tunc indistincte prebenda illa primo debetur.ꝫ.eo.li.de rescrip.tibi qui.§.quinimo.aut non erat decretum in lr̄is.ꝛ tunc aut executor insinuauit reseruauit ꝛ inhibuit maxime cum decreto: aut non primo casu prebenda vacans post reseruationem ꝛ insinuationē collata secundo primo ꝛ non secundo impetranti debetur: vt e.c.idē quoqꝫ in secundo casu potietur p̄benda sibi collata secundo impetrans primo presentans: vt.e.ti.tibi qui.i.

responso.in fi. Quod autē diri primo impetranteꝫ p̄terq̄ hoc vltimo casu p̄ferri: intelligas sane: vt ēt preferatur secūdus in casib⁹ quos.ꝫ.pri.parte notaui. Si vero mādatur alteri sub conditiōe alteri pure conferri: si prima est pura secunda conditionalis: idē quod.ꝫ.si vero prima gr̄a est cōditionalis: puta vt prouideatur si accesserit consensus capituli: si secundus pure impetrans priusq̄ consensus accedat a papa vel executore suo obtineat, canonicatuꝫ p̄ferī primo: alias p̄ferī p̄mus .ꝫ.de rescri. si pro te. Si vero vtriqꝫ mandat̄ sub ꝯditione conferri: puto in hoc casu q̄ qui primo ad prouisionem ꝛ conditionem peruenerit ille preferatur in assecutione prebende tunc vl̄ post vacantis.ar.predicte ꝺcre.si pro te iaꝫ enim dies date ad diem conditionis refert ad hoc.ꝫ.de ap.preterea de voto lꝫ.de condi.ap. sup eo. Si uero non appareat qs primo ad cōditionē puenerit: satis esset seruandum qꝺ dicitur.ꝫ. de rescrip.c.pe. Si autem canonicatus alteri collatus est: alteri cōferri mandatur: aut primo impetranti collatus est: secundo vero conferri mādatur: aut ecōuerso: aut ignoratur quis primo impetrauerit.in primo autē casu dubium non ē primo impetrantē preferri de preben.eum cui. In secundo adhuc primus impetrans prefertur secundo.ꝫ.de rescrip.tibi qui. de preben.si apostolice.ad fi.quod verū puto nisi in casu quo.ꝫ.diri ex duobus q̄bus mandatur ꝯferri secundū p̄mo preferri.de rescrip.tibi q.i.rn̄.in fi.si autē nec ex data nec alio modo apparet quis primo impetrauerit: indistincte tunc prefertur cui collatus est canonicatus.ꝫ.de rescrip. duobus.i.rn̄so si vero alter tantum sp.auctoritate expectat: iste siue sit primus siue secundus prefertur inferiorum legatoꝝ vl̄ quorūcūqꝫ auctoritate receptis vel expectātibus.ꝫ.e.li.de preben.hi qui. si auteꝫ aliquis esset receptus auctoritate legati habentis speciale mandatum a papa.auctoritate pape receptus intelligitur: vt ibi.ij.rn̄. Interdū etiā recepti per litteras facultatis: intelliguntur recepti auctoritate apost. quod dic vt supra.e.lib.de rescrip.cum aliquibus. Si autem aliquis expectat auctoritate legati: secundus vero auctoritate pape: demū impetret primus confirmationē ꝛ executores a papa: adhuc prefertur secundus: sed ille primus prefertur omnibus post suam confirmationē impetrantibus a papa.ꝫ.de prebē.si apostolice.ꝛ.c.si euꝫ.si vero neuter expectet auctoritate apostolica: aut vterqꝫ reseruatione legati: aut vterqꝫ ex receptione capituli: aut vnus ex receptione capituli: alter ex reseruatione legati: prima dubitatio hodie non procedit: q: aut vnus ꝛ idem legatus fecit reseruatiōeꝫ: ꝛ tunc non valet secunda nec ius processus ꝛ decre.vt.ꝫ.de offi.lega.presenti.§.ceterum aut precessor fecit primam: successor secundam: ꝛ adhuc non procedit questio qa ex quo ad collationem iam vacantium processum non erat: expirant reseruationes ꝛ decreta finito legationis officio: vt.e.ti.e.i. .i.responso. si vterqꝫ auctoritate capituli expectat: de equitate deberetur primo prebenda: si tamen capitulum eam secundo vel neutri: sed alteri tertio conferat: tenet collatio: qa capitulum ius ad primam vacaturā dare nō potuit: sed papa solus.ꝫ.e.c.ij.ꝛ de hoc.ꝫ.de p̄ben.relatum.per Inno.ꝛ Hostiē.ꝛ dicunt quidaꝫ q̄ tales receptiones nō valēt hodie: p decreta.ꝫ. eo detestanda .quod nō credo: vt ibi diri.si vero vnus expectat ex receptione capituli: alter ex reseruatione legati: puto q̄ siue sit primus siue secundus: illi pro quo reseruata est a legato debetur: quia cum poterit reseruare prebendam nulli debitam: vt.ꝫ.de iurepa.cum dilectus.ista autē nulli eēt debita: qui vt diri.capitulum ius ad vacaturam nulli conferre potuit ergo super ipsa tenet reseruatio legati. Et si contra illam inhibitionem reseruationē ꝛ decretum alteri conferatur nō valet: vt in predicta decre.cum dilectus.ꝫ.de offi.lega. presenti.i.respon. Uidendum est de secundo.s.q̄ gratie prebendas afficiant: ꝛ dic breuiter q̄ si papa cōtulit canonicatuꝫ statim affecta est prebenda que tunc vacabit: vel que primo vacabit: nulli alij de iure debita.ꝫ.de preben.si postq̄.ꝛ.c.dudū.ita q̄ si etiam ab ignorantibus ꝛ ignoranti cōferatur: non valet collatio: vt ibi: si autem non contulit canonicatum statim: sed mandauit cōferri: aut mandauit cōferri p̄mā quam acceptaret: aut primaꝫ que vacaret.in primo casu nō est affecta prebenda: quantūcūqꝫ fiant inhibitiones reseruatiōes ꝛ decreta.nisi p̄mo fiat acceptatio: vel ipsius vacantis vel prime vacature: vel ex causa secunde vl̄ vlterioris: vt.ꝫ.eo.a cunctis.§.pe.ad fi.certā autē ꝛ expressam anteq̄ vacet talis acceptare non potest: vt.ꝫ.eo.ti.ne captande.ꝛ si taleꝫ accepter: p talem acceptationem prebenda non afficitur: vt ibi. Si auteꝫ de canonicatu ꝛ prebenda si qua vacat: vel que primo vacabit.ꝓuideri mādauit: aut mandat solum illi ad quem pertinet collatio aut solum executori vt com-

pellat: aut illi ⁊ executori vt cōpellat: aut illi ⁊ executori vt ꝓuideat: aut soli executori vt prouideat. In primis tribus casibus ꝑ presentationem lkarum nō afficitur prebenda: nisi in tribus casibus: vel altero ipsorꝝ. Primo si in gra erat decretū: tunc enim statim ꝑ presentationem lkarꝝ ē affecta pbenda: vt hic. Itē si non erat decretū si auctoritate illius gratie in canonicū fuerit receptus tunc ꝑ receptionem affecta ē pbenda: vt hic in fi. Item cum executor insinuauerit ⁊ interdixerit matrime cuꝫ decreto: ⁊ hos casus habes h: ⁊ sic intelligantur. decreta. de pben. dile ct⁹. ij. ⁊. iij. ī casu quarto ſ. quādo scribit illi ad quē pertinet collatio vato executore vt ꝓuideat: h ꝑ presentationem litterarum factam collatori afficit prebenda ita ꝙ collatio postea alteri facta non tz. s. .c. pri. ⁊ sic intelligi vs. s. e. ꝓposuit qō quidam verum putant nisi executor ille pronunciasset se executorem non esse per decre. s. de preben. dilect⁹. iij. quod verum non puto. nā affectio prebende q̄ per presentationem erat inducta tolli nō potest in preiudiciū impetrantis ꝑ executoris iniquam pronunciationem: vnde ibi secundam opinionem teneo vlti. glo. si executor datus fuerat ad prouidē dum: vt. s. c. pri. dico tamen tutuꝫ impetranti ꝙ ab illa pronunciatione appellet. In quinto casu quando soli executori scribitur vt ꝓuideat hic per solam insinuationem executoris: ⁊ notificationem eius qꝫ vult prebendam per illam potestatem cōferre etiam si non interdicat: puto affici prebendā supra eodem quia cunctis. §. ex parte ⁊ sic erit ista differentia quando scribit soli executori ad cōpellendū: ⁊ quando soli ad ꝓuidendum: qa primus vt afficiatur prebēda hz insinuare ⁊ interdicere vt hic: secūdo sufficit si insinuet: vt in predicto §. rōnez diuersitatis colligē ex his q̄ diri supra. c. pri. ī gl. ij. Joā. an.

A Uctoritate. Primo ponit tres gratias factas tribus in eadem ecclesia successiue sed tertio cum prerogatiua ex quibus questionem format. Secundo ibi: cū igit: solutionis rōnē reddēs ⁊ argumenta īducens ibi. lz enī. Jo.

a Auctoritate: pulcher casus istius decre. similis illi quē habuisti. s. de prebē. c. pe. emanauit ad declarationem ⁊ correctionē eorū que no. ꝓpost. .s. de rescri. capitulum in glo. magna. §. ttē si duo recepti. sunt. Jo. an.

b Martini: ita forte fuerat de facto. vel studiose hoc dicit. qꝫ in expectātibus auctoritate Nicolai vel celesti. nō ꝓcedebat dubitatio ꝓpter reuocatoriā Bonifa. de qua dicit. j. c. pri. ⁊. s. de preben. c. pe. ⁊ antepe. Jo. an.

c Similem: cum nulla ꝓrogatiua vt patet ꝑ inferiora.

d Preferatur: in illa prebenda.

e Voluisse. volūtas igit ipsi⁹ fuāda ē ⁊ mādatū. de prebē. cui de ñ cū si.

f Primā secundus: contrariū vicebat cōpost. in pdi. loco in simili vel eadem questione que talis est: primus receptus fuit per lkas generales secūdus per speciales: tertius ꝑ speciales cū hac clausula: ꝙ deberet ferri oī-

bus receptis in ecclesia auctoritate generalium lkarum q̄rebat fm quem ordinez deberent predicti pbendas assequi: ⁊ dicebat cōpost. ꝙ tertius excludebat primū sed qa primus excludebat secundū qui secundus postponebat tertium ex persona ipsius secundi: ⁊ si nō ex sua. primus debebat habere ꝓmam: secundus secundaz: tertius tertiam: secūdum regulā. si vinco vincētez ⁊ c. ff. de diuer. ⁊ tēpo. prescrip. de accessionibus. ad hoc. s. de offi. leg. dilectus. sed hoc est falsum. vt h vides: ⁊ satis id patet ꝑ cōsiderationem ītētionis pape: vt dicit lka: ītentio enim eiꝰ fuit secūdū ferri tertio: ⁊ tertiū primo ⁊ sic seruet ordo: ⁊ sic etiam fallit ⁊ locū hz regula illa: si vinco ⁊ c. de qua no. xxiiij. q. j. rogamus. ⁊ fallit etiam illa regula i casu. l. j. posite. ff. ad tertullianum equissimum. §. si ex filio. C. de na. li. autē. lz ī auc. de eqlitate do. §. bis. ⁊. ff. q po. in pigno. ba. l. claudius felix.

g Seruaret. que tamē diligēter est seruanda. s. e. li. de pbē. cui de nō. cuꝫ suis concor.

h Contingit: ponit casum legis. ff. ad tertul. l. ij. §. obijcit. versi. sed si sit agnatus. alias ē ibi. §.

i Patre: carnali: sed adoptato vt sequitur.

k Fratre: non constitutis in adoptiua familia. ⁊ ō carnalib⁹ intellige.

l Pater: carnalis constitutus i adoptiua familia: vnde desijt esse agnatus.

m Agnatus. s. frater. Tres ergo ponit regulas. Prima ꝙ pater carnalis adoptatus excludit matrem carnalem. Secūda ꝙ mater excludit agnatum quod hodie fm iura. C. ⁊ auc. locū nō habet. Tertia ꝙ agnatus excludit patrez carnalem in adoptiua familia constitutum pone ergo patrez ꝓmū īpetrantem matrem secundu: agnatū tertiū cū prerogatiua: ⁊ sic ītelliges: ⁊ sic nota ꝙ in assecutione ꝓme pbende tertius nocet primo ⁊ sibi quo ad illā nō ꝓdest: tamē sibi ꝓdest in hoc. qꝫ citius suā ꝓsequtur: ⁊ est simile: vxor legitima excludit naturales nō legitimos. qꝫ alias si non esset ꝑles vel vxor legitima succederent in duabus vncijs. ⁊. tamē ipsa vxor excluditur ab agnatꝭ. C. vñ vir ⁊ vxor. l. i. sed si ipsa nō supesset naturales excludūt agnatos in duabus vncijs: hec probant. C. de de naturalib⁹ li. auc. hz. ⁊ in auc. quib⁹ mo. na. effi. le. §. si quis autez colla. vi. Jo. an.

O Uoniam. Primo pōit mentē reuocatoriā. Secūdo ibi: psiti declarat qnqz d ibia circa illā ꝓmo tria. scō q̄rtū ibi in illis. tertio quintum ibi: sane Do. Emanauit declaratorie ad reuocatorias: de quibus viri. s. de prebē. c. pe. ⁊ antepenul.

n Cōstitutione: a ꝓncipio dum erat neapoli forte vnica fuit cōstitutio postmodū fuerunt due vna sup gratijs nicolai. alia sup gratijs celesti. vt diri de pbē. is cui.

o Post. s. sexto klendas ianuarij: vt ibi viri. i. quinto die exeunte decembri: ⁊ super hoc vide qō diri in fi. hui⁹ lib. super data.

p Apicem: sic. s. ī pemio hui⁹ li. §. sane. ⁊. cl. vi. nō nos.

q Procedat. ri. q. i. §. ex his de sen. exō. inter alia. C. de legi. l. vl. ⁊ ō multiplici īterpretatione habes ī pdicto. §. ex his. ⁊ de postula. c. j. Jo. an.

r Locū hz: hēs igit ꝓmū casum declaratoriū. s. ī his receptis vltra numerū expectantib⁹ portiones vl pbēdas. s Primō. s. auctoritate nicolai vel celestini.

t Decessuꝫ. vl ōpositōez: vl iuris ꝓuationē: ō ele. cū ī cūctis. de do. ⁊ ꝓtu. veritatis. v Distinctio: nūquid īpetrās in tali ecclesia vt sibi ꝓuideam

Si tres spectātes sunt in vna ecclesia: vnus auctoritate Martini: alter auctoritate bōifacij: tertiꝰ eiusdem auctoritate cum prerogatiua: et preferatur omnibus receptis nō auctoritate Bonifacij prebendas bi consequentur hoc ordine: qꝫ primam habebit secundus secundam tertius: tertiam primus quod probatur ar. legali. Jo. an.

A Uctoritate[a] martini[b] pape p̄decessoris nostri quodam ad prebēdaz primo in pmensi ecclesia vacaturam nulli alij de iure debitā in eiusdem ecclesie canonicuꝫ recepto: ⁊ alioꝝ nobis in eadem ecclesia similem[c] gratiam adepto secundo: tertius deinde auctoritate nostra in ipsa parmensi ecclesia in canonicum ⁊ in fratrem recipitur cuꝫ prerogatiua gratia ꝙ omnib⁹ predecessorꝝ nostrorū auctoritate non autē nostra receptis in assecutione prebende ōbeat anteferri: post hec autem quedam vacat prebēda ī ecclesia memorata: queritur quis eorū alteri preferat[d]: ⁊ secundum quē ordinem prebendas assequi debeant tres p̄dicti. Cum igitur ex tenore gratie tertio a nobis cōcesse appeat euidenter nos voluisse[e] p̄mo tertiū ⁊ secundū tertio anteferri: decernimꝰ ꝙ p̄mā[f] secūdus: secundaz tertius: ⁊ tertiam p̄mus debet obtinere prebendā: alias forma mādati minime seruaret[g]. Licet enim ex persona sua secūdus primaz obtinere nō posset: ex persona tamen tertij qui primū supat illam habet sicut cōtingit[h] in successione illius q̄ ab intestato relictis patre[i] in adoptiua familia constituto: mre atqz fratre[k] decedit. in qua successione pater[l] ex se matrem excludit: sed quoniam talem patrem agnatus[m] materqz vincit agnatum: mater pri nō ex semetipsa: sed agnati persona in successione huiusmodi antefertur.

I Dem.

Reuocatoria gratiarum includit receptos ī canonicos pbendam distinctā expectātes etiā si percipiebant distributiones quotidianas secus si prebendam distinctā nō expectauit sed augmentū portionis īcludit habentes ius ad vacaturā si nō dum est deuentum ad collationem .b.d.fm. Do

O Uoniam ex constitutiōe[n] nostra per quā paulo post[o] promotionem nrām ad sūmi pontificat⁹ apicez[p] omnes collationes, pui siones reseruationes ⁊ cōcessiones sup canonicatibus dignitatib⁹ psonatib⁹ prebendis officijs portionibus pstimonijs ecclesijs parochialibus ruralibus ⁊ alijs quibuscūqz beneficijs ecclesiasticis vacaturis: quocunqz nomine censerentur ac etiam super cānonicatibus sub expectatione dignitatū: vel aliorū quorunqz bñficiorum: qbus ius ñ esset quesitum in re: lz ad rem: a felicis recordatiōis nicolao papa. iiii. ⁊ celestino. v. p̄decessoribus nostris factas siue ꝓcessas auctoritate apo. ī fratrum nostrorum pñtia omnino cassauim⁹ irritauim⁹ ⁊ vacuauim⁹ ⁊ cassas irritas ⁊ vacuas nunciauimus: ⁊ nullius fore decreuim⁹ firmitatis: multe dubitationes insurgunt: vt vnde prefate constitutionis reuocatorie precessit editio interpretatio eius quoqz procedat[q].

Presenti declarādū durim⁹ sanctione ꝙ in illis qui editionis tempore supradicte vltra statutum numerum erant per eosdez predecessores canonici sub expectatione prebendaꝝ vl et portionum eadē ꝓstitutio locum[r] hz. Si autez huiusmodi[s] recepti vltra numerum distributiones ⁊ alia vt canonici de numero existentes sic tpe dicte reuocationis hēbant: ꝙ per cessionem vel decessum[t] illorum qui erāt ītra numerum ex vigore p̄oris gratie nil amplius assequi expectabāt: nisi distributionum seu partium suarum augumentum cum forsan esset ecclesia in qua canonicorum: non autez portionum numerus vel prebendarum distinctio[v] habebatur quantoqz inter pauciores cuiusuis eccle-

de canonicatu ꝛ prebenda si vacat: vel q̄ primo vacauerit: vel se facultas obtulerit in tali ecclesia: recipiet p has lr̃as: ꝛ dicunt quidā ꝙ nō: quia cōditio nō est extitura: quia ibi p̄benda nō vacat nec vacare potest: de p̄bē. dilecto: quia etiam talia rescripta vt ambitiosa sunt restringēda: de elec. dudum. §. de preben. q̄uis. l. alij dicunt ꝙ si simpliciter scribat vt recipiat: nō obstāte certo canonicorū nūero sed non adijciat ꝙ prouideatur sibi de prebenda si vacat vel q̄ primo vacauerit: tunc statim recipiet ēt si numerus canonicorū ibi statutꝰ nō cēt: q: illud nō ob. nō minuit: sed addit. s. ꝙ statim recipiat: lꝫ ibi certus sit numerꝰ sed ex quo adijcitur de prebenda si vacat ꝛc. pꝫ ꝙ de tali ecclesia non potest intelligi: ut superius dictū est. Tertij dicunt ꝙ si non est distinctus numerus canonicorū nec p̄bendarū: tali impetranti nō ꝓuidebitur: sꝫ si numerus canonicorū statutus ē vt in questione ꝓposita ꝛ ī casu nostro: per consequens statutus ītelligit certus numerꝰ portionū ad hoc de consti. trāsla. ꝛ idem dicunt ecōuerso: hoc poteris videre p Inno. s. eo. ti. ex pte ꝛ ꝑ compost. de rescrip. capitulū. ī glo. magna. §. item qd si papa mandat aliquē. Hostien. autē in decre. pte. ex pte. dicit īdistincte ꝙ etiā si nō sit certus numerus canonicorū nec p̄bendarum etiā si in rescripto caueat quod assignet p̄benda vacans: vel q̄ primū se facultas obtulerit: ꝛ nō ob. certo canō. ꝛc. valet rescriptū sequr enim s̄m eum ꝙ si papa intēdat ꝓuidere in ecclesia in qua certus numerꝰ est: qd ē minus īpetrabile: ꝙ multo fortius ī ecclesia ī qua nō est certus qd magis ē īpetrabile: allegat. s. de deci. ex pte. iij. q si. sint legi. ꝑ venerabilē. d trāsla. c. vlt. in cle. lr̄is de rescrip. in glo. fi. nec ob. ꝙ talis statim canonicatum ꝛ p̄bendā hēbit: ꝛ q: si h durū sit obediendū ē. de rescri. si qn̄. nec ob. ꝙ nō extabit ꝯditio si vacat: q: illud si vacat non fuit appositum vt receptionem ꝯditionalē reddat: vel vt impedimentum inducat. facit supra de rescrip. constitutus: sed vt impedimentum remoueat si quod esset ꝛ que causa dubitationis tollende in rescriptis īseruntur: ius eius nō ledant nec mandatū impedient. ff. manda. q: de mutua. ff. de mili. test. si miles. nec ambitiosum est pauperē clericum sibi beneficium impetrare: de eta. ꝛ q̄lita. cuā. de preben. cū secūdū. nō ob. decre. ex pte. ꝛ decre. dilecto. q: lꝫ in tali ecclesia in qua nullus est numerus laterā. ꝯciliū locū nō hēat: vt ibi: ꝓuisio tn̄ papalis locū hꝫ: ad hoc. ix. q. iij. cuncta per mūdū. ꝛ. c. p p̄ncipalem. fatet tn̄ ꝙ obstabit īpetranti penuria ecclesie si tāta sit ꝙ nō sufficiat pluribus nō q̄litercunqꝫ: sed ꝙ quilibet honeste de sua portione viuere possit s̄m ꝯsuetudinē ꝓuincie in eadem ecclesia antiquitꝰ obseruatā. s. de insti. c. i. ꝛ. ij.

a Portiones: de cōsti. cum. M. ī ꝓn.

b Istos. tales qui p vacationem nil recipiūt nisi portionū augmentum.

c Vel eos: tacite aggreditur alium casum quē reuocatoria nō cōprehendit.

d Facultatis: ꝯcessas eis ad quos alias pertinebat receptio: nec cautū erat ī lr̄is illis qd auctoritate ap̄lica id facere possent: hoc dico p dcre. s. de rescrip. cū aliqbus. ꝛ per verba ipsius reuocatorie q̄ scripsi in p̄cedenti. c. si is cui. ibi dicitur p dictum antecessorē nostrū seu eius auctoritate factas cōcessas seu cōmissas ꝛc.

e Prefatam: rō q: non sunt ipsorum pōtificū. sed recipientium auctoritate recepti vt dixi ī pre. decre. cum aliquibus.

f Existit. ista igitur est differētia iter hunc casum ꝛ ꝓxi. q: ibi expectabat tn̄ augmētum portiōis: h ēt p̄bendā vl̄ portionē dandā solū his qui erunt de nūero: ad illam igit expectationē reuocatoria nō extenditur ad istā sic. Jo. an.

g Erant facte. No. s regulā qd per me nō stat ꝛc. s. de eo qui mit. in pos. c. ij. vbi de hoc: nā per me nō stetit quin fieret mihi collatio: sed p executorem: ꝛ tamen reuocatoria hꝫ locū: ꝛ ē iste excogitatꝰ casus ꝓpter reuocatoriā q̄ reuocauit oē ius ad rē: sed p petitionem ad rem non ī re ius habebā: ꝛ sepius habes simile ꝙ nō sufficit quid petere nisi obtineat. s. de renū. quidam. ꝛ eo. li. de ele. si religiosus. cū similibus.

Si ad. Jo. an. diuidit in tres ptes. Secūda ibi: cum vero. Tertia ibi: vbi vero. Prima cū collatio est cōis soluit dubiū qd fortificat ibi: ēt si. Secūdo cōuertit ibi: idē. Secūda principalis cū collatio est soliꝰ epi soluit dubia ꝛ a solutione excipit ibi: nisi. Tertia p̄ncipalis soluit duo dubia: secun-

sic diuiduntur ꝓuentus: tanto maiores fieri possunt singulorū ꝑcipiētiū portiones[a] ad istos[b] vel eos[c] qui p litteras facultatis[d] dictorum predecessorum nostrorū in aliquarū ecclesiarū canonicos erant recepti: lꝫ p̄bēdas vel alia beneficia expectarent: constitutionem certum est nō extēdi prefatam[e]. Jn illis vero q vltra numerum auctoritate prefata in aliquarum ecclesiarū canonicos iam recepti: quantum ad capitulum ꝛ ad chorum ac distributionum perceptionē quotidianarum plenitudinē iuris canonici tunc habebant: sed in eis dignitates psonatus p̄bendas portiōes vel alia bn̄ficia: que dantur tantum existentibus de numero expectabant: ꝯstitutionem p̄fatam locū hr̄e rōne huiusmodi expectationis dubiū non existit[f]. Sane in his q sup canonicatibus prebendis ꝛ dignitatibus ꝑochialibꝰ vel alijs ecclesijs seu beneficijs quibuscunqꝫ a dictis p̄de. nostris lr̄as impetrauerunt: etiam si per executores illorū facte fuerint reseruationes decreti interpositiones varijqꝫ processus ꝛ etiam si eadem bn̄ficia tunc vacabant ꝛ p impetrātes petitum fuerat ab executoribus ꝙ eis illa conferrēt: nō tamē ipsorū beneficiorum ꝛ vacantiū collationes tūc tpis erant[g] facte: locum hꝫ cōstitutio supradicta: vt omnes huiusmodi grē quarū ratione tūc si erat ad collatiōē processum ꝛ sic p cōsequēs ius in re non fuerat ipsis īpetrantibus acquisitū intelligantur penitus reuocate.

Rubrica De sede vacāte aliqd innouetur. Bonifacius. viij.

Collatiōe cōmuniter ad ꝑ episcopum ꝛ capitulū pertinēte vno ipsorum effecto inhabili alter confert. h. d. vsqꝫ ad. §. cum vero s̄m Dominicum

Si ad episcopum ꝛ capitulū cōmuniter pertineat collatio prebendarum mortuo[h] episcopo vel a beneficiorum collatione suspenso[i]: poterit capitulum vacantes conferre prebendas: etiam[k] si episcopus interesse habeat ī collatione huiusmodi vt prelatus[l]. Jdē poterit eps si capitulū ab ipsa collatione suspendi contingat vel singulariter[m] oēs de caplo maioris[n] excōmunicationis vinculo inodari. Cū vero ad solū epū prebendarū spectat collatio cum consilio sui capituli vel assensu[o]: defuncto episcopo vel suspenso: nisi[p] episcopus in petenda relaxatiōe suspēsionis huiusmodi sit in mora[q]: capitulum se non potest intromittere de eisdem. Vbi[r] vero de speciali alicuius ecclesie consuetudine vel statuto beneficiorum collatio ad aliquem cum consilio[s] epi

da ibi: nec etiā. Et vtriusqꝫ rōnē subdit ibi: qa. Premitte ꝙ habes. eo. titu. illa. vꝫ ꝙ nō reperit iure cautum ꝙ sede vacāte caplm succedat ī collationibꝰ beneficiorū. Jtē p̄mitte ꝙ quādoqꝫ ad solū epm spectat collatio prebēdarū quādoqꝫ ad solū capitulū quādoqꝫ simul quādoqꝫ cōi ꝯsensu. q̄sqꝫ cū ꝯsilio de quo de elec. cū ecclesia. Jtē ꝙ suspensus vel excōicatus nō pt cōferre p̄bendas de cōcessione preben. qa diuersitatem. Do. Emanauit decre. ad declarationem decre. s. e. illa. ꝛ ad dclarationem ꝛ correctionem eorū que ibi no. Goffr. Jnno. ꝛ Hosti. de ꝯces. prebē. q: diuersitatem.

b Mortuo. idem est si quocūqꝫ alio modo vacet sedes renunciatione. ꝛ depositiōe vel quouis mō ad hoc. vij. q. i. §. ecce. in qbus. xxxiij. q. ij. in ꝓn.

i Suspēso: pone ꝙ peccauit in decre. s. de preben. graue.

k Etiā si: hoc dicit ꝓpter dn̄m Jnno. ꝛ Hostiē. q dicebant quod si episcopus intererat in capitulo vt canonicus ꝓpter mortem eius nō impediebat capitulum conferre nisi sicut per mortem alterius canonici. si autem vt prelatus: eo mortuo conferre non poterit: non est verum: vt hic vides.

l Prelatus: interdum enim est vt canonicus: d concessio. prebende postulastis. de preben. cum ī ecclesia: de appella. a collatione. s. e. li.

m Singulariter: hoc dixit quia capitulum vniuersitas vel collegiū excōmunicari nō dhet. j. d senten. ex. romana. §. in vniuersitatem.

n Maioris: si. n. minoris eligere possent: de elec. ex. mi. si celebrat. suspēsi autē vel maiori excōicatione ligati nō eligūt nec eligunt vt d ele. cū iter. ꝛ de cōsue. cum dilectus. vbi de hoc.

Cum vero. Collatione spectāte ad epm de ꝯsilio vl̄ assensu capitulo existe ī habili nisi sit ī mora nō cōfert caplm. h. d. vsqꝫ ad. §. vbi vero.

o Assensu. hoc dixit cōpost. eē de iure cōi ī ipsis p̄bēdis cathedralis ecclesie: vt no. s. de elec. cū ecclesia vulterana. Scire debes ꝙ cū eps hꝫ cōferre p̄bendam cū cōsensu capituli: si sunt viginti canonici: ꝛ decem consentiant: nō valet collatio: qa nō hꝫ maiorem ptē capituli: sed si haberet vocē in capitulo vt canonicus: tūc diceret fcā ab. xi. ꝛ sic a maiori pte capituli: d concesf. p̄bē. postulastis. Jnter ista aūt duo. s. cōsiliū ꝛ assensum ē magna differētia: qd dic vt no. s. de arbi. cū olim. de elec. cū in veteri.

p Nisi: istud nisi venit exceptiue a suspenso.

q Jn mora: si ergo sit in mora bn̄ poterit se ītromittere caplm. Sed q̄ro nūqd capitulū hoc casu canonias statim ex quo eps fuerit ī mora possit cōferre: vl̄ an post morā petendi sex mēses hēbat expectare: ꝛ vr̄ ꝙ ex quo fuit ī mora petēdi absolutionē dmū post sex menses ꝛ si an̄ conferre possit: q: anq̄ fuerit ī mora n̄ currit tps. postea incipit currere: de ꝯces. prebē. q: diuersitatē. d elec. c. vl. si eps simplr̄ sine cōsensu capli hꝫ ꝯferre. locū hēret qd. s. dixi. sed hic de ꝯsensu capli hꝫ conferre. vn̄ vr̄ a ꝯrio sensu istiꝰ lr̄e ꝙ statim ex quo fuit ī mora capitulum possit cōferre. Sꝫ cū hic equaret ꝯsiliū ꝛ cōsensum: verū puto qd prius dixi. sꝫ qn̄ dicet eē ī mora: hoc ipso ꝙ q̄cito potuit licentiā nō petijt. ff. ad tertul. l. ij. §. confestim. nō tn̄ amara facienda est īterpretatio. ff. de dona. iter vi. ꝛ vx. si id qd. §. si qs s̄m opas nec est calūniosa. s. de ꝑuil. in his. ff. ad exhi. l. pe. arbitrabit ergo bonus iudex. ff. de iure deli. l. j. Si aūt maliciose īpediat ne petere possit: subueniet ei: q: nō ē ī mora: de cōces. p̄ben. postulasti. nisi ipse hoc ꝓcuraret. ff. si q cau. l. ij. §. vlt. de offi. dele. pastoralis. §. fi.

r Vbi uero. Pn̄s ꝯferre cū ꝯsilio epi sine illo cōferret morte ꝛ remota absentia interueniente. h. d. Do. Facit ad ea que no. Hosti. d elec. ca. vlt. in fi. ꝛ vin. ꝛ cōpost. de insti. c. vl. in fi.

s Cū cōsilio. Quid si cū cōsensu. Jdē videtur: cum eadē sit rō vacationis diutine in hoc casu. ꝛ ad hoc. s. de preben. si apostolica. ꝛ aliquando